

श्रीगणेशाय नमः । श्री व्यंकटेशाय नमः ।

ॐ नमो जी हेरंबा । सकळादि तूं प्रारंभा ।
आठवूनि तुझी स्वरुपशोभा । वंदन भावें करीतसे ॥ १ ॥

नमन माझे हंसवाहिनी । वाग्वरदे विलासिनी ।
ग्रंथ वदावया निरुपणी । भावार्थखाणी जयामाजी ॥ २ ॥

नमन माझे गुरुवर्या । प्रकाशरुपा तूं स्वामिया ।
स्फूर्ति द्यावी ग्रंथ वदावया । जेणें श्रोतया सुख वाटे ॥ ३ ॥

नमन माझे संतसज्जना । आणि योगियां मुनिजनां ।
सकळ श्रोतयां सज्जना । नमन माझे साष्टांगी ॥ ४ ॥

ग्रंथ ऐका प्रार्थनाशतक । महादोषासी दाहक ।
तोषूनियां वैकुंठनायक । मनोरथ पूर्ण करील ॥ ५ ॥

जयजयाजी व्यंकटरमणा । दयासागरा परिपूर्णा ।
परंज्योति प्रकाशगहना । करितों प्रार्थना श्रवण कीजे ॥ ६ ॥

जननीपरी त्वा पाळिलें । पितयापरी त्वां सांभाळिले ।
सकळ संकटापासूनि रक्षिलें । पूर्ण दिधलें प्रेमसुख ॥ ७ ॥

हैं अलोलिक जरी मानावें । तरी जग हैं सृजिलें आघवें ।
जनकजनीपण स्वभावें । सहज आलें अंगासी ॥ ८ ॥

दीनानाथा प्रेमासाठी । भक्त रक्षिले संकटी ।
प्रेम दिधलें अपूर्व गोष्टी । भजनासाठी भक्तांच्या ॥ ९ ॥

आतां परिसावी विज्ञापना । कृपाळुवा लक्ष्मीरमणा ।
मज घालोनी गर्भाधाना । अलौकिक रचना दाखविली ॥ १० ॥

तुज न जाणतां झालों कष्टी । आतां दृढ तुझे पार्यीं घातली मिठी ।
कृपाळुवा जगजेठी । अपराध पोटीं घालीं माझें ॥ ११ ॥

माझिया अपराधांच्या राशी । भेदोनि गेल्या गगनासी ।
दयावंता हृषीकेशी । आपुल्या ब्रीदासी सत्य करीं ॥ १२ ॥

पुत्राचे सहस्त्र अपराध । माता काय मानी त्याचा खेद ।
तेवीं तू कृपाळू गोविंद । मायबाप मजलागी ॥ १३ ॥

उदडांमाजी काळगोरे । काय निवडावें निवडणारे ।
कुचलिया वृक्षांची फळें । मधुर कोठोनि असतील ॥ १४ ॥

अराटीलागीं मृदुला । कोठोनि असेल कृपावंता ।
पाषाणासी गुल्मलता । कैसियापरी फुटतील ॥ १५ ॥

आपादमस्तकावरी अन्यायी । परी तुझे पदरीं पडिलों पाहीं ।
आतां रक्षण नाना उपार्यीं । करणें तुज उचित ॥ १६ ॥

समर्थाचिये घरीचे श्र्वान । त्यासी सर्वही देती मान ।
तैसा तुज म्हणवितों दीन । हा अपमान कवणाचा ॥ १७ ॥

लक्ष्मी तुझे पायांतळी । आम्ही भिक्षेसी घालोनि झोळी ।
येणे तुझी ब्रीदावळी । कैसी राहील गोविंदा ॥ १८ ॥

कुबेर तुझा भांडारी । आम्हां फिरविसी दारोदारीं ।
यांत पुरुषार्थ मुरारी । काय तुजला पै आला ॥ १९ ॥

द्रौपदीसी वस्त्रें अनंता । देत होतासी भाग्यवंता ।
आम्हांलागी कृपणता । कोठोनि आणिली गोविंदा ॥ २० ॥

मावेची करुनी द्रौपदी सती । अन्ने पुरविलीं मध्यरातीं ।
ऋषीश्वरांच्या बैसल्या पंक्ती । तृप्त केल्या क्षणमात्रें ॥ २१ ॥

अन्नासाठी दाही दिशा । आम्हा फिरविसी जगदिशा ।
कृपाळुवा परमपुरुषा । करुणा कैसी तुज न ये ॥ २२ ॥

अंगीकासा री या शिरोमणी । तुज प्रार्थितो मधुर वचनीं ।
अंगीकार केलिया झणीं । मज हातीचे न सोडावें ॥ २३ ॥

समुद्रे अंगीकारिला वडवानळ । तेणें अंतरी होतसे विव्हळ ।
ऐसें असोनि सर्वकाळ । अंतरी सांठविला तयानें ॥ २४ ॥

कूर्में पृथ्वीचा घेतला भार । तेणे सोडिला नाही बडिवार ।
एवढा ब्रह्मांड गोळ थोर । त्याचा अंगीकार पै केला ॥ २५ ॥

शंकरे धरिलें हाळाहळा । तेणे नीळवर्ण झाला गळा ।
परी त्यागिले नाही गोपाळा । भक्तवत्सला गोविंदा ॥ २६ ॥

माझ्या अपराधांच्या परी । वर्णितां शिणली वैखरी ।
दुष्ट पतित दुराचारी । अधमाहूनि अधम ॥ २७ ॥

विषयासक्त मंदमति आळशी । कृपण कुव्यसनी मलिन मानसीं ।
सदा सर्वकाळ सज्जनांसी । द्रोह करी सर्वदा ॥ २८ ॥

वचनोक्ति नाहीं मधुर । अत्यंत जनासी निष्ठुर ।
सकळ पामरांमार्जीं पामर । व्यर्थ बडिवार जगी वाजे ॥ २९ ॥

काम क्रोध मद मत्सर । हैं शरीर त्यांचे बिठार ।
कामकल्पनेसी थोर । दृढ येथे केला असे ॥ ३० ॥

अठरा भार वनस्पतींची लेखणी । समुद्र भरला मषीकरुनी ।
माझे अवगुण लिहितां धरणीं । तरी लिहिले न जाती गोविंदा ॥ ३१ ॥

ऐसा पतित मी खरा । तरी तूं पतितपावन शारङ्गधरा ।
तुवां अंगीकार केलिया गदाधरा । कोण गुणदोष गणील ॥ ३२ ॥

नीचा रतली रायासीं । तिसी कोण म्हणेल दासी ।
लोह लागतां परिसासी । पूर्वस्थिती मग केंची ॥ ३३ ॥

गांवीचे होते लेंडवोहळ । गंगेसी मिळतां गंगाजळ ।
काकविष्टेचे झाले पिंपळ । त्यांसी निंद्य कोण म्हणे ॥ ३४ ॥

तैसा कुजाति मी अमंगळ । परी तुझा म्हणवितो केवळ ।
कन्या देऊनियां कुळ । मग काय विचारावे ॥ ३५ ॥

जाणत असतां अपराधी नर । तरी कां केला अंगीकार ।
अंगीकारावरी अव्हेर । समर्थ केला न पाहिजे ॥ ३६ ॥

धांव पाव रे गोविंदा । हाती घेवोनिया गदा ।
करी माझ्या कर्मांचा चेंदा । सच्चिदानंदा श्रीहरी ॥३७॥

तुङ्गिया नामाची अपरिमित शक्ती । तेथे माझी पापे किती ।
कृपाळुवा लक्ष्मीपती । बरवे चिती विचारी ॥३८॥

तुङ्गे नाम पतितपावन । तुङ्गे नाम कलिमलदहन ।
तुङ्गे नाम भवतारण । संकटनाशन नाम तुङ्गे ॥३९॥

आता प्रार्थना ऐक कमळापती । तुङ्गे नामी राहो माझीमती मती ।
हैची मागतो पुढत पुढती । परंज्योती व्यंकटेशा ॥४०॥

तू अनंत तुङ्गी अनंत नामे । तयांमाजी अति सुगमे ।
ती मी अल्पमती प्रेमे । स्मरूनी प्रार्थना करीतसे ॥ ४१॥

श्रीव्यंकटेशा वासुदेवा । प्रद्युम्ना अनंता केशवा ।
संकर्षणा श्रीधरा माधवा । नारायणा आदिमूर्ती ॥४२॥

पद्मनाभा दामोदरा । प्रकाशगहना परात्परा ।
आदि अनादि विश्वंभरा । जगदुद्धारा जगदीशा ॥४३॥

कृष्णा विष्णो ह्रीशिकेषा । अनिरुद्धा पुरुषोत्तम्मा परेशा ।
नृसिंह वामन भार्गवेशा । बौद्ध कलंकी निजमूर्ती ॥ ४४॥

अनाथरक्षका आदिपुरुषा । पूर्णब्रह्म सनातन निर्दोषा ।
सकळमंगळ मंगळाधीशा । सज्जनजीवना सुखमूर्ती ॥४५॥

गुणातीता गुणज्ञा । निजबोधरूपा निमग्ना ।
शुध्द सात्विका सुज्ञा । गुणप्राज्ञा परमेश्वरा ॥४६॥

श्रीनिधी श्रीवत्सलांछनधरा । भयकृदभयनाशना गिरिधरा ।
दुष्टदैत्यसंहारकरा । वीरा सुखकरा तू एक ॥४७॥

निखिल निरंजन निर्विकारा । विवेकरवाणी वैरागरा ।
मधुमुरदैत्यसंहारकरा । असुरमर्दना उग्रमूर्ती ॥४८॥

शंखचक्र गदाधरा । गरुडवाहना भक्तप्रियकरा ।
गोपीमनरंजना सुखकरा । अखंडित स्वभावे ॥४९॥

नानानाटकसूत्रधारिया । जगद्व्यापका जगद्वर्या ।
कृपासमुद्रा करुणालया । मुनिजनध्येया मूळमूर्ती ॥५०॥

शेषशयना सार्वभौमा । वैकुण्ठवासिया निरूपमा ।
भक्तकैवारिया गुणधाम । पाव आम्हां ये समयी ॥५१॥

ऐसी प्रार्थना करुनि देवीदास । अंतरी आठविला श्री व्यंकटेश ।
स्मरता ह्रिदयी प्रकटला ईश । त्या सुखासी पार नाही ॥५२॥

ह्रिदयी आविर्भवली मूर्ती । त्या सुखाची अलौकिक स्थिती ।
आपुले आपण श्रीपती । वाचेहाती वदवीतसे ॥५३॥

‘ते’ स्वरूप अत्यंत सुंदर । श्रोती श्रवण कीजे सादर ।
सांवळी तनु सुकुमार । कुंकुमाकार पादपद्मे ॥५४॥

सुरेख सरळ अंगोळिका । नखें जैसी चंद्ररेखा ।
घोटीव सुनीळ अपूर्व देखा । इंद्रनिळाचियेपरी ॥५५॥

चरणी वाळे घागरिया । वांकी वरत्या गुजरिया ।
सरळ सुंदर पोटरिया । कर्दळीस्तंभाचियेपरी ॥५६॥

गुडघे मांडिया जानुस्थळ । कटीतटी किंकिणी विशाळ ।
खालते विश्वउत्पत्तिस्थळ । वरी झळाळे सोनसळा ॥५७॥

कटीवरते नाभिस्थान । जेथोनि ब्रह्मा झाला उत्पन्न ।
उदरी त्रिवळी शोभे गहन । त्रैलोक्य संपूर्ण जयामाजी ॥५८॥

m

वक्षःस्थळी शोभे पदक । पाहोनि चंद्रमा अधोमुख ।
वैजयंती करी लखलख । विद्युल्लतेचियेपरी ॥५९॥

ह्रिदयी श्रीवत्सलांछन । भूषण मिरवी श्रीभगवान ।
तयावरते कंठस्थान । जयासी मुनिजन अवलोकिती ॥६०॥

उभय बाहुदंड सरळ । नखें चंद्रापरीस तेजाळ ।
शोभती दोन्ही करकमळ । रातोत्पलाचीयेपरी ॥६१॥

मनगटी विराजती कंकणे । बाहुवटी बाहुभूषणे ।
कंठी लेइली आभरणे । सूर्यकिरणे उगवली ॥६२॥

कंठावरुते मुखकमळ । हनुवटी अत्यंत सुनीळ ।
मुखचंद्रमा अतिनिर्मळ । भक्तस्नेहाळ गोविंदा ॥६३॥

दोन्ही अधरांमाजी दंतपंक्ती । जिव्हा जैसी लावण्यज्योती ।
अधरामृतप्राप्तीची गती । ते सुख जाणे लक्ष्मी ॥६४॥

सरळ सुंदर नासिक । जेथे पवनासी झाले सुख ।
गंडस्थळीचे तेज अधिक । लखलखीत दोही भागी ॥६५॥

त्रिभुवनीचे तेज एकवटले । बरवेपण सिगोसि आले ।
दोन्ही पातयांनी धरिले । तेच नेत्र श्रीहरीचे ॥६६॥

व्यंकटा भृकुटिया सुनीळा । कर्णद्वयाची अभिनव लीळा ।
कुंडलांच्या फांकती कळा । तो सुखसोहळा अलौकिक ॥६७॥

भाळ विशाळ सुरेख । वरती शोभे कस्तुरीटिळक ।
केश कुरळे अलौकिक । मस्तकावरी शोभती ॥६८॥

मस्तकी मुकुट आणि किरीटी । सभोवती झिळमिळ्याची दाटी ।
त्यावरी मयूरपिच्छांची वेटी । ऐसा जगजेठी देखिला ॥६९॥

ऐसा तू देवाधिदेव । गुणातीत वासुदेव ।
माझिया भक्तीस्तव । सगुणरूप झालासी ॥७०॥

आतां करू तुझी पूजा । जगज्जीवना अधोक्षजा ।
आर्ष भावार्थ हा माझा । तुज अर्पण केला असे ॥७१॥

करुनि पंचामृतस्नान । शुद्धामृत वरी घालून ।
तुज करू मंगलस्नान । पुरुषसूक्तेकरुनियां ॥७२॥

वस्त्रे आणि यज्ञोपवीत । तुजलागी करू प्रीत्यर्थ ।
गांधाक्षता पुष्पे बहुत । तुजलागी समर्पू ॥७३॥

धूप दीप नैवेद्य । फल तांबूल दक्षिणा शुद्ध ।
वस्त्रे भूषणे गोमेद । पद्मरागादिकरुनी ॥७४॥

भक्तवत्सला गोविंदा । ही पूजा अंगीकारावी परमानंदा ।
नमस्कारुनी पादारविंदा । मग प्रदक्षिणा आरंभिली ॥७५॥

ऐसा षोडशोपचारे भगवंत । यथाविधि पूजिला हृदयांत ।
मग प्रार्थना आरंभिली बहुत । वरप्रसाद मागावया ॥७६॥

जयजयाजी श्रुतिशास्त्रआगमा । जयजयाजी गुणातीत परब्रह्मा ।
जयजयाजी हृदयवासिया रामा । जगदुद्धारा जगद्गुरु ॥७७॥

जयजयाजी पंकजाक्षा । जयजयाजी कामळाधीशा ।
जयजयाजी पूर्णपरेशा । अव्यक्तवक्ता सुखमुर्ती ॥७८॥

जयजयाजी भक्तरक्षका । जयजयाजी वैकुंठनायका ।
जयजयाजी जगपालका । भक्तांसी सखा तू एक ॥७९॥

जयजयाजी निरंजना । जयजयाजी परात्परगहना ।
जयजयाजी शुन्यातीत निर्गुणा । परिसावी विज्ञापन एक माझी ॥८०॥

मजलागी देई ऐसा वर । जेणें घडेल परोपकार ।
हेंचि मागणे साचार । वारंवार प्रार्थितसे ॥८१॥

हा ग्रंथ जो पठण करी । त्यासी दुःख नसे संसारी ।
पठणमात्रे चराचरी । विजयी करी जगाते ॥८२॥

लाग्नार्थियाचे व्हावें लग्न । धनार्थियासी व्हावें धन ।
पुत्रार्थियाचे मनोरथ पूर्ण । पुत्र देऊनि करावे ॥८३॥

पुत्र विजयी आणि पंडित । शतायुषी भाग्यवंत ।
पितृसेवेसी अत्यंत रत । जयाचे चित्त सर्वकाळ ॥८४॥

उदार आणि सर्वज्ञ । पुत्र देई भक्तालागून ।
व्याधिष्ठांची पीडा हरण । तत्काळ कीजे गोविंदा ॥८५॥

क्षय अपस्मार कुष्ठादि रोग । ग्रंथपठणे सरावा भोग ।
योगाभ्यासियासी योग । पठणमात्रे साधावा ॥८६॥

दरिद्री व्हावा भाग्यवंत । शत्रूचा व्हावा निःपात ।
सभा व्हावी वश समस्त । ग्रंथपठणेकरुनिया ॥८७॥

विद्यार्थियासी विद्या व्हावी । युद्धी शस्त्रे न लागावी ।
पठणे जगात कीर्ति व्हावी । साधु साधु म्हणोनिया ॥८८॥

अती व्हावे मोक्षसाधन । ऐसे प्रार्थनेसी दीजे मन ।
एवढे मागतो वरदान । कृपानिधे गोविंदा ॥८९॥

प्रसन्न झाला व्यंकटरमण । देवीदासासी दिधले वरदान ।
ग्रंथाक्षरी माझे वचन । यथार्थ जाण निश्चयेसी ॥९०॥

ग्रंथी धरोनि विश्वास । पठण करील रात्रंदिवस ।
त्यालागी मी जगदीश । क्षण एक न विसंबे ॥९१॥

इच्छा धरोनि करील पठण । त्याचे सांगतो मी प्रमाण ।
सर्व कामनेसी साधन । पठण एक मंडळ ॥९२॥

पुत्रार्थियाने तीन मास । धनार्थियाने एकवीस दिवस ।
कन्यार्थियाने षणमास । ग्रंथ आदरे वाचवा ॥९३॥

क्षय अपस्मार कुष्ठादि रोग । इत्यादि साधने प्रयोग ।
त्यासी एक मंडळ सांग । पठणेकरुनि कार्यसिद्धी ॥९४॥

हे वाक्य माझे नेमस्त । ऐसे बोलिला श्रीभगवंत ।
साच न मानी जयाचे चित्त । त्यासी अधःपात सत्य होय ॥९५॥

विश्वास धरील ग्रंथपठणी । त्यासी कृपा करील चक्रपाणी ।
वर दिधला कृपा करुनी । अनुभवे कळो येईल ॥९६॥

गजेन्द्राचिया आकांतासी । कैसा पावला हृषीकेशी ।
प्रल्हादाचिया भावार्थासी । स्तंभातूनी प्रगटला ॥९७॥

वज्रासाठी गोविंदा । गोवर्धन परमानंदा ।
उचलोनिया स्वानंदकंदा । सुखी केले तये वेळी ॥१८॥

वत्साचे परी भक्तांसी । मोहे पान्हावे धेनु जैसी ।
मातेच्या स्नेहतुलनेसी । त्याचपरी घडलेसे ॥१९॥

ऐसा तू माझा दातार । भक्तांसी घालिसी कृपेची पाखर ।
हा तयाचा निर्धार । अनाथनाथ नाम तुझे ॥१००॥

श्रीचैतन्यकृपा अलोकिक । संतोषोनि वैकुंठनायक ।
वर दिधला अलोकिक । जेणे सुख सकळांसी ॥१०१॥

हा ग्रंथ लिहिता गोविंद । या वचनी न धरावा भेद ।
हृदयी वसे परमानंद । अनुभवसिद्ध सकळांसी ॥१०२॥

या ग्रंथीचा इतिहास । भावें बोलिला विष्णुदास ।
आणिक न लागती सायास । पठणमात्रे कार्यसिद्धी ॥१०३॥

पार्वतीस उपदेशी कैलासनायक । पूर्णानंद प्रेमसुख ।
त्याचा पार न जाणती ब्राह्मादिक । मुनि सुरवर विस्मित ॥१०४॥

प्रत्यक्ष प्रगटेल वनमाळी । त्रैलोक्य भजत त्रिकाळी ।
ध्याती योगी आणि चंद्रमौळी । शेषाद्रीपर्वती उभा असे ॥१०५॥

देवीदास विनवी श्रोतयां चतुरां । प्रार्थनाशतक पठण करा ।
जावया मोक्षाचिया मंदिरा । काहीं न लागती सायास ॥१०६॥

एकाग्रचित्ते एकांती । अनुष्ठान कीजे मध्यराती ।
बैसोनिया स्वस्थचित्ती । प्रत्यक्ष मूर्ति प्रगटेल ॥१०७॥

तेथें देहभावासी नुरे ठाव । अवघा चतुर्भुज देव ।
त्याचे चरणी ठेवोनि भाव । वरप्रसाद मागावा ॥१०८॥

इति श्रीदेवीदासविरचितं श्रीव्यंकटेशस्तोत्रं संपूर्णम्
॥श्री व्यंकटेशार्पणमस्तु ॥

-श्री व्यंकटेश स्तोत्र

Download All Type PDF: <https://pdfseva.com/>